

Reims legendái 02. – Templomosok, Salamon kincse, Világképlet, Virgo, Mária Magdolna vére

„The lunatic... doesn't concern himself at all with logic; he works by short circuits. For him, everything proves everything else. The lunatic is all *idée fixe*, and whatever he comes across confirms his lunacy. You can tell him by the liberties he takes with common sense, by his flashes of inspiration, and by the fact that sooner or later he brings up the Templars.”

Umberto Eco: *Foucault's Pendulum*¹

Hosszú, eseményekben gazdag, kalandos életet éltem. A SPIONS-t emigrációra kényszerítő Kádár Jánosnak és harcostársainak köszönhetem, hogy beutazhattam a világot. Négy kontinens kilenc országában laktam rövidebb-hosszabb ideig. Diktatúrákban és demokráciákban, rendben és káoszban egyaránt szereztem személyes, közvetlen tapasztalatokat. Vizsgálódásaim egyik fő területe a történelem volt. Miután észrevettem, hogy minden politikai rendszer, minden kultúra és civilizáció, minden „tudós” másképpen értelmezte ugyanazokat a történelmi eseményeket, mindegyik letagadott, elködösített, kicenzúrázott, felnagyított bizonyos vonatkozásokat, és a saját képzelőerejétől függően fiktív elemekkel is gazdagította a kollektív legendáriumot, arra a következtetésre jutottam, hogy a sokféle interpretáció mögött, felett húzódik a valódi, egészében soha meg nem ismerhető történelem. Egyik fő lelki támaszom Hamvas Béla *A láthatatlan*

¹ „Az örület... nem érdekli a logika; rövidrezárásokkal dolgozik. Számára minden bizonyíték minden másra. Az örült teljes egészében fixa idea, és bármi keresztetzi az útját az örületét igazolja. Megismerheted arról a felelőtlen szabadságról, amivel a józan ész érveit kezeli inspirációja fellobbanásaikor, és arról a tényről, hogy előbb-utóbb felhozza a templomosokat.” Umberto Eco: *Foucault's Pendulum* (Foucault ingája, 1989, New York, Ballantine Books, pp. 57-8 – NL nyersfordítása)

888: Letter to=from Bardo – X. 3 (Knights Templar 01)

*történet*² című tanulmánykötete, amely az író szellemtörténeti kutatásainak egyik alapvető dokumentuma. Míg Hamvas az emberi szellem evolúciójának egészét vizsgálta, Laurence Gardner (1943–2010) brit író, szellemtörténész ennek az óriási területnek csak egy apró szegmensére, az okkult tudományokra és azok művelőire fókuszált. Kifejezőerő, lelkiesség, érzelemgazdagság, intelligencia, stílus, széleskörű tájékozottság, bölcsesség és főleg humor tekintetében meg sem közelítette Hamvas Bélát. Típusát tekintve szorgalmas és lelkiismeretes bürokrata, egyetlen erőssége a fáradhatatlan adatgyűjtés és rendszerezés volt. Ha rámozdult egy témára, az arra vonatkozó összes információt igyekezett felkutatni a világ könyvtáraiban. Az ő, *mainstream* specialisták által ostobán leminősített könyveiben sok, számomra értékes információra bukkantam Franciaország gótikus katedrálisaira, a Templomos Rendre, a Rózsakeresztesek Testvériségére és persze a Szabadkőművesek Társaságára vonatkozólag. Könyvei, nyilvánvaló bulvárjellegük ellenére, vagy éppen annak köszönhetően – végtére is nem PhD szakdolgozatot, hanem rock'n'roll memoárt írok – nagy segítséget jelentettek a SPIONS 1978-as Reims-i látogatásának tényeit és tapasztalatait vázlatosan rögzítő régi naplójegyzeteim feldolgozása során.

Marshall McLuhan (1911–1980) felismerését – *A médium az üzenet* – előre igazolva szinte mindegyik, a kereszténységet frissen felvett európai ország nem az Atyaistenre, nem is Jézus Krisztusra, hanem a Fiú közvetítőjére, médiumára, Szűz Mária oltalmára bízta magát. Az európai civilizáció (ahogy a világ más civilizációinak többsége is) nem a közvetlenség, azonalitás erején, hanem mindmáig a közvetítők (*middlemen*) hatalmán, a közvetítők rendszerén alapszik. Az újonnan kereszténnyé vált országok abban bíztak, hogy a Szűzanya majd szól érdekében fiának, ő pedig továbbítja a kérést az emberektől igen távolinak, közvetlenül megszólíthatatlannak elképzelt Atyának.³ Mivel a Szent Szűz gondoskodásában bízó keresztény európai országok évszázadokon át, változó szövetségekben harcban álltak egymással, nehéz dolga lehetett az oltalmazónak, amikor el kellett döntenie, hogy mikor, melyik pártfogoltja érdekében közvetítsen. „*Senki sem léphet a Mennyszágba Mária segítségével nélkül, aki olyan, mint egy ajtó*”, írta Liguori Szent Alfonz (1696–1768), az 1839-ben kánonizált katolikus püspök, skolasztikus

² Hamvas Béla: *A láthatatlan történet* (1943, Egyetemi Nyomda)

³ A katolikus mindennapok közvetítői láncolata ennél is áttételesebb lehet: a hívő helyett a pap imádkozik az illetékes szenthez, hogy az továbbítsa a kérést a Szűzanyához: legyen szíves, beszéljen Fiával, és kérje meg, hogy keresse fel az Atyát, és bírja rá, hogy intézkedjen, ne kapcsolják ki a gázszolgáltatást a hozzá közvetlenül könyörögni nem merő teremtménye lakásában.

filozófus és teológus a *Salve Regina* (Üdvözlégy Királynő) című esszéjében.

A Miasszonyunknak (Notre Dame de Lumière – *Fényasszonyunk*) dedikált észak-franciaországi gótikus katedrálisokat⁴ nagyjából ugyanabban az időben, a 12.-13. században építették. A székesegyházak építését kezdeményező, a munkálatokat irányító Templomos Lovagrend (*Pauperes commilitones Christi Templique Solomonici* – *Ordre du Temple* vagy *Templiers*) hermetikus⁵ filozófiája alapelveinek – „*Ahogy odafent, úgy odalenn*” – megfelelően a legjelentősebb katedrálisok helyét a Szűz (*Virgo*) konstelláció csillagainak elrendeződése alapján jelölték ki. Ha a csillagképet rávetítjük észak-franciaország térképére, majdnem tökéletes egyezéseket találunk.⁶

A Zodiákus hatodik csillagképe, a Szűz konstelláció a Hydra után a második legnagyobb az égbolton. Ábrázolása – nőalak, gyakran gabonakalással a kezében – a Kr. e. 1867-ben alapított babiloni kultúra idejéből származik, a Föld Istennő, a Termékenység, az Aratás és a Szület Istennőjének megfelelője⁷. Az egyiptomiak a Szűz csillagképet Isis istennő égi országával azonosították. A görögök Isis altergójának gondolták Athénát, akit a bölcsesség, bátorság, inspiráció, civilizáció, törvény és igazságszolgáltatás, az igazságos háború, matematika, erő, stratégia, művészetek, iparok és szaktudás istennőjének tartották. Különös coincidencia, hogy a ma már romokban is alig létező egyiptomi város, Sais Isis-templomának Kr.e. 395 körül a városba látogató Platón által feljegyzett felirata – „Mindazok vagyok, akik

Najmányi László:
Marie Magdalene
& Her 7 Demons
- Luke 8/2
(Természetes pigmentek vásznon,
1988, James Lyman
Nash Collection,
Washington DC, US)

valaha éltek, élnek és élni fognak; és fátylamat halandó nem emelheti fel.” – latin fordításban megtalálható az elsőként épített Chartres-i gótikus katedrális⁸ falát borító napórák közé rejtve.

Az észak-franciaországi gótikus katedrálisokat részben vagy egészben a Templomos Lovagrend pénzén (adományokból, vagy kölcsönökből), az ő hittudósaik, kabbalistáik, alkímistáik és építőmestereik közreműködésével építették⁹. A katedrálisok építésének idején az építészetnek még nem voltak a maihoz hasonló – statika, mechanika stb. – tudományos alapjai. A szöveg alapú – „Kezdetben vala az ige”; „És az ige testté lőn” – középkori világfelfogásnak megfelelően a katedrálisokat a legfőbb mondanivalójukul kiválasztott bibliai szövegeknek a geometria nyelvére fordításával tervezték meg. A fordításhoz a kabbalista numerológia módszereit használták. Ha összeomlott az épület – ahogy az például a Chartres-i katedrális építése¹⁰ során többször is megtörtént – a katasztrófát fordítási hibával magyarázták. Ezért volt szükséges az építkezéseknél a hittudósok, kabbalisták és alkímisták alkalmazására. A Chartres-i és a Reims-i katedrálisok fennmaradt építészeti vázlatainak számos részletét a 2. században született görög alkímista kéziratokból emelték át az ezer évvel később munkálkodó építészek. Laurence Gardner és más kutatók szerint az építészeti stílusmegjelölésként használt „gótikus” szónak semmi köze nem volt a gótokhoz,¹¹ hanem a mágikus aktust jelentő görög „goetik” kifejezés deriváltja. A gótikus korszak építészetét a maga idejében „Frank munkának” (*Opus Francigenum*) nevezték. A „gótikus” meghatározás évszázadok múlva, a késői reneszánszban, pejoratív kifejezésként jelent meg először. Giorgio Vasari (1511-1574) olasz festő, író, történész, az első művészettörténész használta az 1530-as években, a durva, barbár kultúra jelölésére.

A Templomos Rendről már írtam érintőlegesen a SPIONS-eposz Reims-i látogatásunkról beszámoló, előző fejezetében. Most érdemes az észak-franciaországi gótikus katedrálisok megépítését kezdeményező, Európa szellemi evolúciójában kiemelkedően fontos szerepet játszó lovagokról részletesebben írni, szükségszerűen megismételve történetük néhány, korábban már megemlített részletét. „A templomos lovag valóban félelmet nem ismerő harcos, és minden oldalról biz-

4 A párizsi Notre Dame székesegyházat, Chartres, Reims, Amiens, Bayeux, Abbeville, Rouen, Laon, Evreux és Etampes katedrálisát, és mellettük nyolcvan kisebb gótikus bazilikát és templomot.

5 A nyugati hermetikus tradíciók, okkultista filozófiai és hitrendszerek Hermész Triszmegisztoznak (a görög Hermész és az egyiptomi Thoth istenek szinkretikus kombinációja) tulajdonított, ismeretlen szerző(k) által írt mágikus szövegeken alapulnak. Hermész és Thoth egyaránt az írásművészet, asztrológia, alkímia és a mágia istenei voltak saját kultúrájukban, s ők kalauzolták a halottak lelkeit a másvilágon. Az ógörög filozófusok, írók több tízezer ősi, Hermész Triszmegisztoznak tulajdonított szövegről, a bölcsesség gyönyörűen megírt, isteni forrásairól tudósítottak. Platón *Timaeus* és *Critias* című munkáiban említi, hogy az egyiptomi Sais-ban, a vadászat és a háború istennője, Neith templomának titkos termeiben 9 ezer éve őrzik Hermész Triszmegisztoz írásait. Ezek a szövegek csak töredékekben, későbbi szerzők műveibe illesztett idézetek formájában, és arab tudósok munkáiban maradtak fenn. Az eredeti kéziratokat az intézményesült kereszténység megszilárdulása idején, a 3.-4. században a politikai hatalom megszerzésére és szellemi egyeduralomra törekvő egyház illetékesei, az ókeresztény szövegek kanonizálásával párhuzamosan, a görög filozófusok, írók, költők, tudósok műveinek eredeti kézírataival együtt megsemmisítették

6 Chartres=Alpha Virginis; Amiens=Epsilon Virginis; Evreux=Zeta Virginis; Reims=Beta Virginis; Bayeux=109 Virginis; Saint-Quentin=W-Omicron Virginis; Alençon=Kappa Virginis; Carentan=110 Virginis; Laon=Pi Virginis; Etampes=Psi Virginis; Rouen=V-78 Virginis; Abbeville=E-70 Virginis; Paris=NE-Theta Virginis, stb.

7 Egyes ábrázolásokon a nőalak *caduceus*-t (görögül *kerukeion* – hírnökbot, amely köré két kígyó tekeredik), vagy mérleget tart a kezében, amelyek révén az Istennő szerepe a kereskedelemhez, gyógyításához, igazságszolgáltatáshoz, bölcsességhez és próféciaíráshoz kapcsolódik

8 A Chartres-i katedrálisáról, a szürrealisták kedvenc épületéről a SPIONS-eposz későbbi, franciaországi utazásaimról beszámoló fejezeteinek egyikében fogok részletesen írni.

9 A Reims-i katedrális építészeti közül kettő, Jean d'Orbais és Bernard de Soissons bizonyíthatóan kapcsolatban állt a templomosokkal, közreműködtek erődítményeik, kolostoraik építésében

10 A Chartres-i katedrális tervezése és építése során fontos szerepet játszott Bernard de Clairvaux, a Templomos Rend legfőbb patrónusa.

11 A gótok a mai Németország keleti részén élő törzs voltak, két klánjuknak – a visigótoknak, és az ostrogótoknak fontos szerepe volt a római birodalom bukásában. Jeleskedtek ugyan a görög és római stílusok átvételével kialakult ékszer-, edény- és dísz tárgykészítésben, de nem volt számottevő építészetük, így a gótnak nevezett építészeti stílus nem köthető hozzájuk.

tonságban van, mert lelkét a hit páncélja, testét acél vértet véd. Így kétszeresen óvott, nincs szüksége sem démonoktól, sem emberektől félni.”. írta¹² 1135-ben a templomosok fő támogatója, működési szabályzatuk egyik kidolgozója, Bernard de Clairvaux¹³ (Szent Bernát, 1090–1153) apát, a cisztercita rend alapítója, az első templomos lovagok közé tartozó André de Montbard unokatestvére.

Miután az Alexios Komnenos bizánci császár kérésére, II. Orbán (1042–1099) pápa által megszervezett első kereszteshadjárat¹⁴ során az Európa számos országából toborzott seregek 1099-ben visszafoglalták a moszlimoktól Jeruzsálemet, keresztény zarándokok tömegei látogattak a Szentföldre. A szent városban viszonylag biztonságban voltak, de az odavezető úton és a kereszténység egyéb szent helyein tett látogatásuk során gyakran támadták meg őket banditák, sokszor százakat lemészárolva egy-egy rajtaütés során. 1119 körül Hugues de Payens (1070–1136) francia lovag azzal a javaslattal kereste meg II. Baudouint (10??–1118), Jeruzsálem királyát, hogy alapítsanak harcosokból álló szerzetesrendet a zarándokok védelmére. A király egyetértett a javaslattal, és az új rend rendelkezésére bocsátotta a moszlimoktól elfoglalt, a Templomdombon álló Al-Aqsa mecsetben¹⁵ berendezett királyi palota egyik szárnyát. A mecsetet Salamon király egykori templomának romjai fölé építették, ezért kapta a kezdetben csak kilenc lovagból álló rend a *Krisztus Szegény Lovagjai és Salamon Temploma* nevet. Pénzüik nem lévén a szerzetes-katonák adományokból tartották fenn

magukat. Emblémájuk egyetlen lovon ülő két lovag lett, ezzel is hangsúlyozták rendjük pénztelenségét.

A rend szegénysége nem tartott sokáig. Bernard de Clairvaux közbenjárására 1129-ben megkapták a katolikus egyház hivatalos támogatását, amely a kereszténység leginkább favorizált jótékonyági intézményévé tette őket. Pénzt, földbirtokokat, épületeket, manufaktúrákat kaptak, és Európa legelőkelőbb nemesi családjainak fiai csatlakoztak hozzájuk, vagyonukat átadva a rendnek. II. Innocent (10??–1143) pápa 1139-ben kibocsátott, *Omne Datum Optimum* (Minden tökéletes ajándék) című bullája kivonta a lovagokat a helyi törvények hatálya alól, és megszüntette adófizetési kötelezettségüket. A Templomos Rend ily módon hamarosan mesés vagyonra tett szert, gyakorlatilag multinacionális nagyvállalként és Európa bankjaként kezdett működni. A Szentföldre induló zarándokok náluk helyezték letétbe pénzüket. A letétről igazolást – a mai utazási csekkek őse – kaptak, amelyet Jeruzsálemben érkezve a Templomosok ottani fiókjánál készpénzre válthattak. A náluk letétbe helyezett összegeket a lovagok különböző üzleti vállalkozásokba fektetve megforgatták, a haszon kincstárakat gyarapította. Noha a Rend elvileg katonai szervezet volt, szegénységi fogadalmat tett tagjainak többsége nem harcolt, hanem üzletkötőként, könyvelőként, bankárként dolgozott, a közös vagyont kezelte. Az adományokra és üzleti tevékenységük hasznára alapozva a templomosok az egész keresztény világot behálózó pénzügyi hálózatot hoztak létre. Óriási földbirtokokat vásároltak Európában és a Közép-Keleten, farmokat, szőlőbirtokokat, manufaktúrákat működtettek, templomokat és kastélyokat építettek, saját flottával rendelkeztek, egy ideig Ciprus szigetét is birtokolták.

Eredetlegendájuk szerint a lovagok ásatásokat végeztek a jeruzsálemi Templomdombon. Megtalálták Salamon király istállóját, s benne az ott elrejtett kincseket: a Frigyládát, a Jézus örök életet adó vérét tartalmazó kelyhet, a Szent Grált és Salamon király mesés kincsét, amely vagyonukat megalapozta. Megtalálták a Testamentumok Tábláit is, amelyek az eredeti, Mózesnek Isten által átadott Tízparancsolat mellett a *Kozmikus Egyenletet*,¹⁶ a számok, méretek és súlyok együtthatását szabályozó isteni törvényt is tartalmazták. A *Világképlet* alkalmazása tette lehetővé a korábban elképzelhetetlen méretű és formájú katedrálisok építését. A kódolt egyenletet a zsidó kabbala okkult tudományát jól ismerő lovagok a

16 A Kozmikus Egyenlet meghatározását többek között René Descartes (1596–1650) francia filozófus, természettudós és matematikus, Gottfried Wilhelm Leibniz (1646–1716) német polihisztor, és Albert Einstein (1879–1955) elméleti fizikus, a 20. század sokak szerint legnagyobb tudósa is megkísérelték később

12 Bernard de Clairvaux: *De Laude Novae Militae* (Az új lovagság dicsérete)

13 Bernát laktációja (*Lactatio Bernardi*) – legendája szerint az imádkozó Szent Bernát szemébe (más variációk szerint szájába) a gyermekét szoptató Szent Szűz emlőjéből – az ábrázolások szerint jókora távolságból – anyatejet spriccelt, amely bölcsességet adott a szentnek (egyes források szerint beteg szeméit gyógyította meg). Számos korabeli ábrázolás Szűz Máriát a tradicionális női megadás gesztusával mutatja: lemeztelenített keblét ajánlja fel a felnőtt Jézusnak, amikor kegyelmet kér a bűnösöknek. A keresztény kánon véglegesítésére, az eretnység különböző formáinak meghatározására összehívott Trenti Zsinat (1545. december 13 – 1563. december 4.) után megtiltották a meztelenség ábrázolását a művészetben, ezért hosszú ideig nem születtek a szoptató Madonnát mutató képek, szobrok

14 A kereszties hadak ellátása olyan rosszul volt megszervezve, hogy Jeruzsálem felé vonulva többször kannibalizmusra kényszerültek. A hadjáratban résztvevő Radulph du Caen francia lovag így írt erről visszaemlékezésében: „Ma'arrat al-Numan elfoglalása után csapataink pogányokat főztek üstökben, a gyermekeket nyársra húzva sütötték meg.” (Idézet Edward Hotaling: *Islam Without Illusions: Its Past, Its Present, and Its Challenge for the Future* című könyvéből, 2003, Syracuse University Press – NL nyersfordítása)

15 A Jeruzsálem Óvárosában álló, Kr. u. 705-ben befejezett Al-Aqsa mecset (al-Masjid al-Aqsa - a Legtávolabbi Mecset) az Iszlám harmadik legszentebb helye. A vallás követői szerint felesége, Khadijah és nagybátyja, Abu Talib halála után, Kr. u. 620-ban, egyetlen éjszaka alatt ide szállította Mekkába Mohamed prófétát öszvérnél kisebb, számárnál nagyobb, szárnyas égi lova, Buraq, hogy innen elindulva bejárja a Poklot és a Mennyrészt, és együtt imádkozzon az összes korábbi prófétával, köztük Ábrahámmal, Mózeszel és Jézussal.

888: Letter to=from Bardo – IX. 11 (Lactatio Bernardi 01)

888: Letter to=from Bardo – X. 3 (Lactatio 01)

bibliai szövegek desiffrozására használt numerológia módszereivel fejtették meg. Salamon elrejtett kincseinek legendáját a papiruszra írt Holt-tengeri Tekercsekkel együtt 1952-ben, a qumrani barlangban megtalált két réztekercs *mishna* héber dialektusban írt, görög nyelvű részleteket tartalmazó szövege is megerősítette. Míg a papirusztekercsek szövege irodalminak tekinthető, a réztekercs 64 helyszínen elrejtett kincsekről, több tonna aranyról és ezüstről számolnak be.¹⁷ Ahogy azt a SPIONS-eposz előző fejezetében írtam, a Templomos Lovagrend vesztét meggazdagodásuk okozta. Persze szörnyű végüket az is siettetette, hogy miután az Ayyubid dinasztia alapítója, Szaladin (1137–1193), Egyiptom és Szíria szultánjának seregei 1187-ben elfoglalták Jeruzsálemet, a Szentföldön már nem volt egyre csökkenő katonai erejükre szükség. Ahogy a zsidók évszázadokon át tartó üldöztetésének egyik fő oka az volt, hogy adósaik a tartozásuk visszafizetése helyett kényelmesebb megoldásnak tartották a hitelezőik elkergetését a közelükből, úgy váltak egyre kényelmetlenebbé a Templomosok is Európa hatalmasságai számára, hiszen mindegyikük tetemes összegekkel tartozott nekik. Különösen a fényűző életmódja és az angolk ellen folytatott háborúskodások miatt teljesen eladósodott Szép Fülöp (Philippe le Bel, IV. Fülöp, 1268–1314) francia király akarta a vesztüket. Elérte, hogy a francia születésű V. Kelemen (1264–1314) pápa eretnység vádjával nyomozást rendeljen el a lovagrend ellen, amelyhez a király segítségét kérte. 1307. október 13-án (sokak szerint azóta számít szerencsétlen napnak a péntek 13.) Szép Fülöp elrendelte a templomosok vezetőinek letartóztatását. „Dieu n'est pas content, nous avons des ennemis de la foi dans le Royaume.”¹⁸, ezekkel a szavakkal kezdődött a királyi parancs. A letartóztatottakat vallásellenességgel, bálványimádással, eretneggel, obszéción rituálék folytatásával, homoszexualitással, korrupcióval, csalással és bűnös titkolódzással vádolták. Ahogy ezt a kihallgatások 30 méter hosszú pergament tekercsen rögzített jegyzőkönyve¹⁹ tanúsította, a kegyetlen kínzások következtében többen közülük elismerték bűnösségüket. A király nyomására 1307. november 22-én a pápa *Pastoralis Praeeminentiae* címmel bullát bocsátott ki, amelyben a templomosok letartóztatására és a rend vagyonának elkobzására utasította Európa keresztény uralkodóit. Elrendelte azt is, hogy a kínzások befejeztével újra hallgassák ki a letartóztatottakat, hogy bebizonyosodják, vallomásaikat nem a kínzások

17 Robert Eisenman *James the Brother of Jézus* (Jakab, Jézus testvére) című könyvében azt állítja, hogy a papirusz- és réztekercsket a Kr. e. 2. és Kr. u. 1. század között a Szentföldön működő esszén (*Essénoi, Essaioi, Ossaioi*) a Második Templom Judaizmusának szellemében élő zsidó szekta tagjai rejtették el a barlangban, s a réztekercs duplikáltjait találhatták meg a templomosok Salamon király egykori istállójában, s ezek szövegeinek megfejtésével lettek a kincsekre.

18 „Isten nem örül, a hit ellenségei élnek királyságunkban.” (NL nyersfordítása)

19 Részlet a jegyzőkönyvből: „Moi Raymond de La Fère, 21 ans, reconnais que (J'ai) craché trois fois sur la Croix, mais de bouche et pas de coeur” („Én, a 21 éves Raymond de La Fère bevallom, hogy háromszor leköttem a Keresztet, de csak a számmal, nem a szívemből tettem.” – NL nyersfordítása)

hatására, hanem önként tették. Szép Fülöp ignorálta ezt a felszólítást. További kihallgatások nélkül, 1314. március 18-án templomosok tucatjait küldte tűzhalálba a párizsi Zsidók Szigetén (*L'île aux Juifs* vagy *île des Juifs*) felállított máglyákon. A rend idős Nagymesterét, Jacques de Molay-t²⁰ és annak közvetlen beosztottait lassú tűzön égetette meg.²¹ A templomosok ellen megfogalmazott egyik fő vád az volt, hogy az észak-franciaországi Notre Dame katedrálisokat – így a Reims-i székesegyház is – nem Mária, Jézus anyja, hanem Mária Magdaléna tiszteletére, az ő szimbólumainak megőrzésére építették. A minden valószínűség szerint nem egyszerű prostituáltból, hanem előkelő családból származó *luxus escort*-ből a Mester legközelebbi bizalmasává, állandó útitársává lett nőt a nagyjából a Templomos Rend megsemmisítése idején eretneknek nyilvánított és ugyancsak kegyetlenül felszámolt keresztény szekta, a templomosokkal szoros üzleti és szellemi kapcsolatban álló, Dél-Franciaországban működő albigens/cathar gyülekezetek Jézus szeretőjének, *de facto* feleségének tartották. Mária Magdaléna előkelő származását és vagyonát bizonyítja, hogy az Evangéliumok szerint barátnője, Márta Herodes király udvara egyik előkelőségének felesége volt, és a két nő rendszeresen adományozott pénzt Jézusnak és követőinek. Márk Evangéliuma nyomatékosan említi, hogy Jézus holttestét Mária Magdolna mosta meg és kente be az igen drága *nárdusolajjal*. Feleségi státusára utal, hogy a korabeli zsidó törvények szerint nőknek csak férjük felszólítására, az ő engedélyével lehetett kilépni a házból. Márk (az albigensek által hitelesnek tartott, az egyház szerint hamisítvány) *Titkos Evangéliuma* említi, hogy Mária Magdaléna Jézus instrukciójára hagyja el házát, kiváltva a tanítványok haragját, akiket Mesterük hallgatott el. A korabeli zsidó szokások prudériáját ismerve nehezen elképzelhető, hogy egy nő évekig együtt vándorolhatott volna 13 férfival,

20 A Nagymester végig kitarított saját és elitelt társai ártatlansága mellett. Azt kérte, hogy arccal a Notre Dame katedrális felé fordulva, imára kulcsolt kézzel kötözzék a máglyára. Utolsó szavait a templomosok perét dokumentáló jegyzőkönyv rögzítette: „Dieu sait qui a tort et a péché. Il va bientot arriver malheur à ceux qui nous ont condamnés à mort.” („Isten tudja, ki a bűnös és ki az ártatlan. Hamarosan baj fog szállni azokra, akik halálra ítélték bennünket.” – NL nyersfordítása). A pápa egy hónappal, a király nyolc hónappal a kivégzés után meghalt. 2001-ben a Vatikán titkos archívumában előkerült egy Archivum Arcis Armarium D 217 jelzéssel 1308. augusztus 17–20-án katalogizált dokumentum (a *Chinon Parchment*), amelyen a templomosok perének részleteit rögzítették Bérenger, Stephanus és Landolf kardinálisok. A francia királyhoz is eljuttatott dokumentum szerint a pápa ártatlannak nyilvánította a templomosokat és elrendelte visszavételüket az egyházba. Szép Fülöp ezt a pápai rendelkezést is ignorálta.

21 A rendben közlegényi szerepet játszó templomosok egy részét letartóztatták, mások Svájcba és Skóciába (ott mindmáig működik a Templomos Rend) menekültek. A templomosok Portugáliában működő fiók-szervezete egyszerűen átnevezte magát, Templomos Lovagokról a Krisztus Lovagjaira (*Real Ordem dos Cavaleiros de Nossa Senhor Jesus Cristo*)

anélkül, hogy valamelyikük házastársa lett volna. A korábban a megkövezéstől Jézus által megmentett Mária Magdaléna, akiből a Mester hét démont űzött ki, asszisztensként működött közre az Utolsó Vacsorán.²² Tanúja volt a keresztrefeszítésnek,²³ részt vett a holttest sírba helyezésében. És ő volt az első személy, akinek a feltámadt Megváltó megmutatkozott.²⁴ A kanonizált Evangéliumok szerint a Mester jobban szerette őt, mint a többi tanítványt. Az egyház soha nem használta a Szűz csillagképet a Boldogasszony szimbólumaként. Az albigensek, s közvetítésükkel a templomosok a csillagkép jelét, a kalászt tartó nőalakot Mária Magdaléna szimbólumának tartották. A korabeli katolikus egyházatyák nem tudták, hogy a templomosok az észak-franciaországi katedrálisokat a Szűz konstelláció csillagainak megfelelő elrendezésben építették, ezt csak a 20. századi kutatások fedezték fel. Megtalálták viszont a kalászt tartó nő szimbólumát a templomok díszítményei között, s ez bizonyította számukra a lovagok eretnek nézeteit. További bizonyítékoknak tekinthették a katedrálisok padlóján elhelyezett, a misztikus hagyományok szerint a Földanya méhét szimbolizáló labirintusokat. Ezzel magyarázható a Chartres-i kivételével a legtöbb ilyen labirintus egyházi utasításra történt megsemmisítése a Templomos Rend felszámolása után. A méh a menstruációs vér forrása is. A templomosokkal szellemi kapcsolatban álló, Jézus isteni mivoltát tagadó albigens/katar közösségek teológusai szerint a Szent Grál – amelynek ábrázolásai²⁵ ugyancsak gyakran felbukkannak az észak-franciaországi gótikus katedrálisok díszítményei között – nem Krisztus véré, hanem Mária Magdaléna menstruációs véré²⁶ tartalmazta, amelynek hosszú

22 Ő mosta meg étkezés előtt Jézus lábát.

23 A megtorlásoktól rettegve az apostolok többsége, Jézus kedvenc férfitanítványa, János kivételével távol tartotta magát az eseménytől.

24 Mária Magdaléna a keresztény kánonból kicenzúrázott, valószínűleg még Krisztus életében írt Evangéliuma a Jézussal folytatott titkos beszélgetéseket dokumentálta. Az öskereszténység idején 27 Evangélium – köztük Júdás, „az áruló” és Tamás „a hitetlen” Testamentuma – cirkulált az első közösségekben. Az intézményesült, politikai hatalomra törekvő egyház illetékesei csak négyet minősítettek közülük hitelesnek, de azokból is kihúztak részleteket, és hozzáadtak „politikailag korrekt” mondatokat az évszázadok során.

25 Az eredetlegendájuk szerint ugyancsak a Templomosok által megtalált Frigyláda stilizált ábrázolása szintén gyakran előfordul az észak-franciaországi gótikus katedrálisok ornamentikájában.

26 Az ősi egyiptomi és sumér kultúrák Csillagútja a Földanya életet adó menstruációs vére (*menstruum* – oldószér) volt. Az alkímisták a minden anyagot feloldó őselemet a menstruációs vérhez hasonlították. Az ősi mediterrán kultúrák csaknem mindegyikében életüket e célra rendelő papnők gyűjtötték rituálisan a menstruációs vért, amelyet uralkodók és főpapok fogyasztottak hosszú életet és fizikai, szellemi erejük megtartását remélve tőle. Zecharia Sitchin (1920–2010) azerbajdzsáni születésű amerikai tudós, a zsidó nép eredetének és a sumér kultúra misztikus vonatkozásainak kutatója szerint az Özönvíz előtt élt sumér királyok és zsidó patriarchák hosszú életének titka a menstruációs vér rendszeres fogyasztása volt. Ádám leszármazottjainak életkora Zecharia Sitchin szerint azért csökkent generációról generációra, mert egyre kevesebb menstruációs vért ittak.

életet biztosító erőt tulajdonítottak. Kínvallatásuk során több templomos lovag bevallotta, hogy az észak-franciaországi gótikus katedrálisok falait díszítő kehelymotívumok a Mária Magdaléna menstruációs véré felfogó edényre vonatkoznak, s a rend vezetői maguk is rendszeresen fogyasztottak ilyen vért misztikus szertartásaik során. Egy helyi legenda szerint a francia király templomos kolostorokat és építményeket átkutató emberei a lovagok Reims-i titkos, földalatti kápolnájában, amelynek bejáratához a katedrális kazamatáiból alagút vezetett, megtalálták a hitéért mártírhalált szenvedett Kalcedoni Szent Euphemia²⁷ (2??-kb. 307) félbevágott, arany talpazatra erősített koponyáját, amelyből szertartásaik során a templomosok előljárói a rend laikus alkalmazottainak feleségeitől és lányaitól összegyűjtött, rajnai borral hígított menstruációs vért itták.

Eredetileg nem akartunk hosszú időt tölteni Reims-ben, de a második nap délutánján, a Templomos Lovagok egykori földalatti kápolnájának másik bejáratát keresve (a katedrális pincéjéből nyíló, a kápolnához vezető alagút bejáratát a Rend megsemmisítése után, 1315-ben befalazták) az egykori zsidónegyedben (*Vicus Judaeorum*) valaha működő temető²⁸ hült helyén, megismerkedtünk az Eric Dars nevű helyi punkkal, aki a nem sokkal korábban alakult SOGGY együttesben gitározott. Meghívására ellátogattunk a WOMEN BLEED, ANTECHRIST és HARDfuckers zenekarok hamvaiból életrekelt banda Reims külvárosában lévő próbahelyére, egy okkult szimbólumokkal telefirkált, penész- és hűgyszagú pincébe, ahol megismerkedtünk a zenekar másik három tagjával és néhány ott csövező rajongójukkal. Beb, az énekes, François Tailleux, a basszusgitáros és Olivier Hennegrave, a dobos megkínáltak bennünket mindennel, amilyük volt és bemutatták az Iggy Pop & THE STOOGES stílusához nagyon hasonló repertoárjukat. A zenekar energiája, az énekes vad karizmája magával ragadott.²⁹ A pince koszos padlójára dobott mocskos, vérfoltos matracokon töltöttük az éjszakát. Miután a többiek kiűtötték magukat, reggelig a város és a régi korok titkairól beszélgettünk a SPIONS frontemberével.³⁰

Folytatása következik

27 A Jézust a Szentháromság teljes jogú tagjának nyilvánító Kalcedoni Zsinatot 451-ben, a Szent Euphemia tiszteletére emelt katedrálisban tartották. Miután az egyházatyák nem tudták eldönteni, hogy az egy és oszthatatlan Isten, vagy a három személy által reprezentált Teremtő elvét hirdető közül melyik frakciónak van igaza, Anatolius (449–458), Konstantinápoly patriarchája javaslatára a doktrínákat tartalmazó tekercsetek Szent Euphemia sírjába helyezték, rábízva a döntést. A Marcian (450–457) császár jelenlétében lepecsételt sírt három nap múlva kinyitották. A Jézust a Szentháromság második tagjának nyilvánító doktrínát tartalmazó tekercset a szent jobb kezében találták, míg az ellenjavaslat a lábainál hevert.

28 Reims városába a 11. században költöztek az első zsidók, akik a rue Gieu (Zsidó utca) házaiban laktak, temetőjük az ott épített zsinagóga kertjében volt. 1270-ben elűzték őket a városból, csak a 18. században, a Francia Forradalom idején kezdtek visszatelepülni. A legenda szerint a kabbalisták titkai iránt érdeklődő templomosok jó kapcsolatokat ápoltak a Reimsben élő zsidó misztikusokkal, akik – bizonyos ellentételezés fejében – megengedték nekik, hogy a zsinagóga kertjéből, jelentéktelen sírnak álcázott bejáraton alagutat, vészkijáratot ássanak a közelben épített, titkos, földalatti kápolnájukhoz. A legenda szerint a skót templomosok későbbi Nagymestere, Jean de Sawtrey ezen az alagúton át szökött meg, amikor Szép Fülöp francia király katonái a katedrális pincéjéből nyíló átjárón keresztül bejutottak a földalatti kápolnába. Látogatásunk idején már sem az első Reims-i zsinagógának, sem a temetőnek nem volt nyoma.

29 Nem sokkal később a párizsi Gibus és Golf Drout klubokban láttam őket játszani. Addigra még ütősebbek lettek. Mivel nem voltak hajlandók franciául énekelni – a vérnacionalista francia zeneiparban ez többszörös hazaárulással felérő szentségtörésnek számított abban az időben –, a francia lemezkiadók nem adták ki munkáikat, az angolszász kiadóknak viszont egyértelműen Stooges-klónoknak tűntek. Csupán egy saját készítésű kislemezüket – rajta a *Waiting For The War* és *47 Chromosomes* című számokkal – jelent meg 1981-ben, amellyel 1982 őszén, Torontóban megajándékozott a SPIONS Kanadába érkezett frontembere. Röviddel a lemez elkészítése után az együttes feloszlott, noha éppen az akkor már világsztár Judas Priest előzenekarának választották őket. *Waiting For The War* című daluk a Reims-i közszolgálati televízió által 1981-ben készített videoklipje itt található: <http://www.youtube.com/watch?v=58XPsyWDEkw>

A dal klipjének egy még frenetikusabb változata, a francia katonák háborús élményeit megörökítő dokumentumfilmek felhasználásával, jóval később készült *Waiting For The War Verdun Shell Shock Mix* ezen a címen érhető el: <http://www.youtube.com/watch?v=okoYDuoDmVU>

30 Reims-i beszélgetéseink részleteivel három évtizeddel később, a frontember *Letter to=from Bardo* című tanulmánykötetében találkoztam újra. A SPIONS eposz jelen fejezetét, mint az előző néhányszor is, (a *Marie Magdalene & Her 7 Demons* – *Luke 8/2 c.* festményem kivételével) a kötethez készült digitális kollázsaimmal illusztráltam. A kötet a SPIONS hivatalos honlapján fejezetekre bontva kerül internetes közlésre: <http://spions.webs.com/library.htm#702642375>